

Roman Pastwiński

Ciecierzyn, pow. Kluczbork

Informator Archeologiczny : badania 1, 128-129

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

miały barwę ciemnobrunatną lub brunatną. Najczęściej nakrywały je miasy, rzadziej pokrywy.

Grób jest datowany na okres lateński.

Badania powierzchniowe, przeprowadzone w najbliższym sąsiedztwie grobów, doprowadziły do odkrycia nieokreślonego obiektu o kształcie owalnym z okruchami węgla drzewnego na powierzchni.

Jesienne siewy przeszkodziły w przebadaniu tej części cmentarzyska. Badania ratownicze przeprowadzone tu będą w roku przyszłym.

C I E C I E R Z Y N, pow. Kluczbork

Muzeum im. Dzierżona w Kluczborku.

Badania prowadził mgr Roman Pastwiński, finansował WKZ w Opolu.

Prace na stanowisku "C" w Ciecierzynie były kontynuacją, prowadzonych tam w latach 1965/1966 badań ratowniczych. Dotychczasowe wykopy koncentrują się wokół centralnej części cmentarzyska, obejmując także jego północne peryferie.

W sezonie 1967 skierowano się w kierunku wschodnim. Do 23 września przebadano około 170 m², odkrywając 38 obiektów, z których 34 uznano za groby. Były to pochówki ciałopalne, jamowe; znaleziono w nich wyłącznie ceramikę. Wyjątkiem jest grób 104 ciałopalny, popielnicowy w którym odkryto urnę wypełnioną resztkami przepalonych kości. Poszczególne groby wkopane były w całość. Bogato reprezentowane zabytki żelazne są w głównej masie bardzo źle zachowane i w wielu wypadkach funkcje ich są nieczytelne. Najczęściej występują noże i groty oszczepów, umba żelazne, igły, fibule, guzy, przęśliki, gładziki /osełki/.

Odkryto w tym roku również ślady przedmiotów z brązu i większych fragmentów całkowicie skorodowanych, m.in. ogniwa z resztkami okuć i część fibuli.

Materiały ceramiczne potwierdzają dotychczasowe określenie chronologii na okres późnolateński.

W ciągu 3 sezonów odkryto 107 grobów co stanowi ok. 50% całości. Badania w latach następnych należałoby połączyć z poszukiwaniem osady późnolateńskiej, wydaje się, że należy jej szukać po północnej stronie Prozny, a więc na terenie woj. łódzkiego. Konieczna więc wydaje się współpraca z archeologami łódzkimi.

F A L Ę T Y, pow. Pruszków

Konserwator Zabytków Archeologicznych woj. warszawskiego.

Badania prowadzili mgr Stefan Wayda i mgr Jerzy Piniński, finansował WKZ w Warszawie.

Zabezpieczono i zadokumentowano 7 pieców dymarkowych, odkrytych przypadkowo na terenie parku. Odkryte obiekty reprezentują duże stanowisko hutnicze. Datować je można na okres późnolateński.

G Ó R K I, pow. Chojnice

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadziła mgr Zofia Gaca, w okresie od 19.VI do 8.VII, finansowała GRN w Wielu pow. Chojnice.

Prace miały charakter ratowniczy, odbywały się na stanowisku kultury pomorskiej. Znajduje się ono w odległości ca 1 km od wsi